31993R3603

31.12.1993. *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* L 332/1

PADOMES REGULA (EK) Nr. 3603/93

(1993. gada 13. decembris),

ar ko precizē definīcijas, lai piemērotu Līguma 104. pantā un 104.b panta 1. punktā minētos aizliegumus

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 104.b. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ([2]),

tā kā Līguma 104. pants un 104.b panta 1. punkts ir tieši piemērojams; tā kā 104. pantā un 104.b panta 1. punktā izmantotos terminus vajadzības gadījumā var precizēt;

tā kā termini "konta pārtēriņš" un "citu veidu kredīta pakalpojumi", kas izmantoti Līguma 104. pantā, būtu jādefinē, jo īpaši attiecībā uz rīcību ar 1994. gada 1. janvārī spēkā esošajiem prasījumiem;

tā kā ir vēlams, lai dalībvalstu centrālās bankas, kas piedalās Ekonomikas un monetārās savienības trešajā posmā, iestātos šajā savienībā ar tirgū apgrozāmiem prasījumiem savā bilancē, jo īpaši lai Eiropas centrālo banku sistēmas monetārajai politikai piešķirtu vajadzīgo elastību un lai dotu iespēju dažādo dalībvalstu centrālo banku, kas piedalās monetārajā savienībā, standartieguldījumu monetārajos ienākumos sadalīt starp minētajām bankām;

tā kā centrālajām bankām, kam pēc 1994. gada 1. janvāra vēl ir prasījumi pret valsts sektoru, kuri ir neapgrozāmi vai pakļauti nosacījumiem, kas nav tirgus nosacījumi, būtu jāatļauj šādus prasījumus turpmāk pārvērst tirgū apgrozāmos fiksēta termiņa vērtspapīros;

tā kā Protokola par dažiem noteikumiem attiecībā uz Lielbritānijas Apvienoto Karalisti un Ziemeļīriju 11. punkts nosaka, ka Apvienotās Karalistes valdība var saglabāt savas "*ways and means*" iespējas Anglijas bankā (*Bank of England*), ja Apvienotā Karaliste nepāriet uz trešo posmu un tik ilgi, kamēr tā to nedara; tā kā ir lietderīgi paredzēt šo līdzekļu konvertēšanu apgrozāmos fiksēta termiņa parāda vērtspapīros, ja Apvienotā Karaliste pāriet pie EMS trešā posma;

tā kā Protokols par Portugāli nosaka, ka "Portugāle ar šo ir pilnvarota paturēt iespējas, kas piešķirtas Azoru salu un Madeiras salas autonomajiem apgabaliem, lai tie varētu saņemt bezprocentu kredītus Portugāles Bankā (*Banco de Portugal*) atbilstīgi noteikumiem, ko paredz spēkā esošie Portugāles likumi"; un ka "Portugāle apņemas pielikt visas pūles, lai iepriekšējā punktā minētās iespējas varētu atcelt pēc iespējas drīzāk";

tā kā dalībvalstīm ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu Līguma 104. pantā minēto aizliegumu efektīvu un pilnīgu piemērošanu; tā kā jo īpaši otrreizējā tirgū izdarītos pirkumus nedrīkst izmantot, lai apietu minētā panta mērķi;

tā kā šajā regulā noteiktajās robežās vienas dalībvalsts centrālās bankas tieši iegādāti apgrozāmi parāda vērtspapīri, ko izdevis valsts sektors citā dalībvalstī, nepalīdz aizsargāt valsts sektoru no tirgus mehānismu disciplīnas, ja šādas iegādes vienīgais mērķis ir ārvalstu valūtas rezervju pārvaldība;

tā kā neatkarīgi no lomas, kas Komisijai piešķirta saskaņā ar Līguma 169. pantu, Eiropas Monetārajam institūtam un, tātad, Eiropas Centrālajai bankai saskaņā ar Līguma 109.f panta 9. punktu un 180. pantu ir jānodrošina, lai valstu centrālās bankas ievērotu Līgumā noteiktās saistības;

tā kā centrālo banku dienas kredīti var palīdzēt maksāšanas sistēmu vienmērīgai darbībai; tā kā tādēļ valsts sektora dienas

([1]) OV C 324, 1.12.1993., 5. lpp.; un OV C 340, 17.12.1993., 3. lpp.
([2]) OV C 329, 6.12.1993. un 1993. gada 2. decembra lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

kredīti ir saderīgi ar Līguma 104. panta mērķiem ar nosacījumu, ka nav iespējama pagarināšana uz nākamo dienu;

tā kā fiskālo aģentu funkcija, ko veic centrālās bankas, nebūtu jākavē; tā kā, pat ja, centrālajām bankām iekasējot čekus, ko izdevušas trešās personas valsts sektora norēķiniem, var laiku pa laikam būt iesaistīts kredīts, nevar uzskatīt, ka Līguma 104. pants aizliedz tādas darbības, ar nosacījumu, ka tās neizraisa kredītu valsts sektoram;

tā kā centrālo banku īpašums uz monētām, ko izdevis valsts sektors, un kas kreditētas valsts sektoram, ir bezprocentu kredīta veids valsts sektoram; tā kā tomēr, ja ir iesaistītas tikai ierobežotas summas, šī prakse nav pretrunā ar Līguma 104. pantu; tā kā tādēļ, ņemot vērā grūtības, kas rastos no šā kredīta veida pilnīgas aizliegšanas, to var atļaut šajā regulā noteiktajās robežās;

tā kā pēc apvienošanās Vācijas Federālajai Republikai ir īpašas grūtības iekļauties robežās, kas noteiktas šādiem aktīviem; tā kā šajos apstākļos ir lietderīgi atļaut augstāku procentuālo daļu ierobežotam laika posmam;

tā kā tas, ka centrālās bankas finansē saistības, kas valsts sektoram ir pret Starptautisko monetāro fondu vai kas radušās no Kopienā noteiktas vidēja termiņa finanšu palīdzības īstenošanas, rada ārzemju prasījumus, kuriem ir visas rezerves aktīvu iezīmes; tā kā tādēļ ir lietderīgi tos atļaut,

tā kā uz valsts uzņēmumiem attiecas aizliegumi 104. pantā un 104.b panta 1. punktā; tā kā tie ir definēti Komisijas Direktīvā 80/723/EEK (1980. gada 25. jūnijs) par caurskatāmību finanšu attiecībās starp dalībvalstīm un valsts uzņēmumiem ([1]),

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Līguma 104. pantā:

a) "konta pārtēriņš" ir līdzekļu izsniegšana valsts sektoram, kas rada vai varētu radīt bilances debetu;

b) "cita veida kredīta pakalpojumi" ir:

i) prasījumi pret valsts sektoru, kas pastāv 1994. gada 1. janvārī, izņemot pirms šā datuma iegādātus fiksēta termiņa prasījumus;

ii) valsts sektora saistību finansējums attiecībā uz trešajām personām;

iii) neskarot Līguma 104. panta 2. punktu, darījumi ar valsts sektoru, kuru rezultātā rodas vai, sagaidāms, radīsies prasījumi pret šo sektoru.

2. Par "parāda vērtspapīriem" Līguma 104. panta nozīmē neuzskata: vērtspapīrus, kas iegādāti no valsts sektora, lai nodrošinātu konversiju tirgū apgrozāmos fiksēta termiņa vērtspapīros:

– fiksēta termiņa prasījumus, kas iegādāti pirms 1994. gada 1. janvāra un kas nav apgrozāmi vai neatbilst tirgus nosacījumiem, ar nosacījumu, ka vērtspapīru termiņš nav vēlāks par iepriekš minēto prasījumu termiņu;

– "*ways and means*" iespēju summu, ko Apvienotās Karalistes valdība patur Anglijas bankā līdz dienai, kad Apvienotā Karaliste iespējams pāries EMS trešajā posmā.

2. pants

1. EMS otrajā posmā vienas dalībvalsts centrālās bankas iegādātus apgrozāmus parāda vērtspapīrus, ko izdevis valsts sektors citā dalībvalstī, neuzskata par tiešām iegādēm Līguma 104. panta nozīmē ar nosacījumu, ka šādas iegādes izdara ar vienīgo mērķi pārvaldīt ārzemju valūtas rezerves.

2. EMS trešajā posmā par tiešām iegādēm Līguma 104. panta nozīmē neuzskata šādas iegādes, kas izdarītas ar vienīgo mērķi pārvaldīt ārzemju valūtas rezerves:

– dalībvalsts centrālās bankas, kas nepiedalās EMS trešajā posmā, apgrozāmu citas dalībvalsts parāda vērtspapīru iegādes no minētās citas dalībvalsts valsts sektora;

– Eiropas Centrālās bankas vai dalībvalsts centrālās bankas, kas piedalās EMS trešajā posmā, apgrozāmu citas dalībvalsts, kas nepiedalās trešajā posmā, parāda vērtspapīru iegādes no minētās citas dalībvalsts valsts sektora.

3. pants

Šajā regulā "valsts sektors" ir Kopienas iestādes vai struktūras, centrālās valdības, reģionālās, vietējās vai citas valsts iestādes, citas struktūras, ko reglamentē publiskās tiesības, vai dalībvalstu valsts uzņēmumi.

([1]) OV L 195, 29.7.1980., 35. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 93/84/EEK (OV L 254, 12.10.1993., 16. lpp.).

"Valstu centrālās bankas" ir dalībvalstu centrālās bankas un Luksemburgas Monetārais institūts.

4. pants

Eiropas Centrālās bankas vai dalībvalstu centrālo banku dienas kredītus valsts sektoram neuzskata par kredītiem Līguma 104. panta nozīmē ar nosacījumu, kas tie paliek ierobežoti ar dienu un ka pagarinājums nav iespējams.

5. pants

Ja Eiropas Centrālā banka vai dalībvalstu centrālās bankas no valsts sektora saņem iekasēšanai čekus, ko izdevušas trešās personas, un kreditē valsts sektora kontu, pirms maksātāja banka ir debetēta, šo darbību neuzskata par kredītu Līguma 104. panta nozīmē, ja kopš čeka saņemšanas ir pagājis noteikts laika posms, kas atbilst parastajam attiecīgās dalībvalsts centrālās bankas čeku iekasēšanas laikam, ar nosacījumu, ka novirzes, kas var rasties, ir izņēmums, ir niecīgas pēc lieluma un īsā termiņā izlīdzinās.

6. pants

Eiropas Centrālās bankas vai dalībvalstu centrālo banku īpašumu uz monētām, ko izdevis valsts sektors, un kas kreditētas valsts sektoram, neuzskata par kredītu Līguma 104. panta nozīmē, ja šo aktīvu vērtība paliek mazāka par 10 % no apgrozībā esošajām monētām.

Līdz 1996. gada 31. decembrim šis skaitlis Vācijai ir 15 %.

7. pants

Eiropas Centrālās bankas vai dalībvalstu centrālo banku finansētās saistības, kas valsts sektoram ir pret Starptautisko monetāro fondu vai kas radušās no Regulā (EEK) Nr. 1969/88 ([1]) noteiktās vidēja termiņa finanšu palīdzības īstenošanas, neuzskata par kredītu Līguma 104. panta nozīmē.

8. pants

1. Līguma 104. panta un 104.b panta 1. punkta mērķiem "valsts uzņēmums" ir definēts kā uzņēmums, pār kuru valsts iestādes vai citas reģionālās vai vietējās iestādes var tieši vai netieši īstenot dominējošu ietekmi, pamatojoties uz savām īpašumtiesībām uz to, uz savu finanšu līdzdalību tajā vai uz to reglamentējošiem noteikumiem.

Uzskata, ka valsts iestādēm ir dominējoša ietekme, ja šīs iestādes attiecībā uz uzņēmumu tieši vai netieši:

a) ir īpašnieks lielākajai daļai šā uzņēmuma parakstītā kapitāla;

b) kontrolē balsu vairākumu, kas saistīts ar uzņēmuma emitētajām akcijām, vai

c) var iecelt vairāk nekā pusi minētā uzņēmuma vadības, pārvaldes vai uzraudzības struktūras locekļu.

2. Līguma 104. panta un 104.b panta 1. punkta mērķiem Eiropas Centrālā banka un dalībvalstu centrālās bankas neveido valsts sektora daļu.

9. pants

Šī regula stājas spēkā 1994. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1993. gada 13. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

Ph. MAYSTADT

([1]) Padomes Regula (EEK) Nr. 1969/88 (1988. gada 24. jūnijs), ar ko izveido vienotu sistēmu vidēja termiņa finansiāla atbalsta sniegšanai dalībvalstu maksājumu bilancei (OV L 178, 8.7.1988., 1. lpp.).